

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΗ ΜΟΝΟΝ. 'Εν 'Αθήναις φρ. 15. — 'Εν δε ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16. — 'Εν τῇ ἔξωτ. φρ. 25

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, 'Αριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Ἡ ἀπεργία μετεπήδησεν ἀπὸ τῆς κοινῆς εἰς τὸ Κράτος. Ἀπέργησαν οἱ μηχανικοὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ παραλυτεῖσθε, κύριοι Κυβερνήται, καὶ οἱ τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ ὅλον τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα τοῦ Δουβλίνου καὶ ἠναγκάσθη ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἀστυνομίαν τῆς διὰ στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ὁ ἀγγλικὸς τύπος ὀμιλεῖ μετὰ συμπαθείας πρὸς τοὺς ἀπεργήσαντας ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ εὐχεται τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δικαίων ἀπαιτήσεών των. Ἐὰν ὅμως οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπαλλήλοι τοῦ Δουβλίνου ὑπέφερον ὅτι οἱ μηχανικοὶ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, ὁ ἀγγλικὸς τύπος θὰ ἦτο πλήρης ἀγχανότησεως ἐναντίον τοῦ ὑπουργείου Ἰθαδ-τινωνος. Καὶ ὅμως ὁ ἰδικὸς μας τύπος οὔτε λέξιν ἐγραψεν ὑπὲρ τῶν μηχανικῶν· εὐρέθησαν μάλιστα πολλὰ φύλλα τὰ ὅποια σχεδὸν καὶ τοὺς ὕβρισαν. Τοὺς ὕβρισαν ὅπου-ταν, ἂν καὶ ἀκουσίως προσβάλλωμεν τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ σώματος, οἱ μηχανικοὶ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ εἶναι μᾶλλον εὐσπλαγχνίας ἄξιοι.

Δὲν ὑπάρχει σῶμα ἄλλο τοῦ ὁποίου ἡ τύχη εἶναι τόσο μετέωρος, ὁ χαρακτὴρ τόσο ἀμφίβολος, ἡ θέσις τόσο ἐμαφρόδιτος, καὶ τὸ μέλλον τόσο σκοτεινὸν ὅσην ἡ τῶν μηχανικῶν.

Οἱ ἄνθρωποι αὗτοι δὲν γνωρίζουν τί εἶναι. Εἶναι ἀξιωματικοί; Ναι· διότι ἐνῶ παύονται, δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παραιτηθῶσι· ὁ κ. Ρούφος τοὺς ἀπειλεῖ ὅτι θὰ τοὺς περάσῃ ἀπὸ τὸ Ναυτοδικεῖον· ὁ κ. Μπούμπουλης — συνοπτικώτερος τοῦ κ. Ρούφου — κατὰ τὸ 1878 τοὺς ἠπειλήσεν ὅτι θὰ τοὺς τουφεκίσῃ. Εἶναι ἀξιωματικοί; Ὁχι. Διότι οὔτε σύνταξιν ἔχουν, οὔτε προβιβά-ζονται, οὔτε στολὴν φέρουν, οὔτε βαθμὴν κανένα ἢ ἐξουσίαν ἐν τοῖς πλοίοις, οὐ εἰσὶν σχεδὸν αἱ ψυχαί, ἔχουν.

Ὁ κ. Μπούμπουλης καὶ ἠθέλησε νὰ κάμῃ ὑπὲρ τῶν

ἀτυχῶν αὐτῶν καὶ ἀποτέλεσμα τοῦ καμώματός του ἦτο ὁ τραγελαφικὸς νόμος τῆς 25 Νοεμβρίου τοῦ 1878. Διὰ τοῦ νόμου τούτου καὶ ἔγιναν καὶ δὲν ἔγιναν ἀξιωματικοί. Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως, ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβάσμου, ὑπάγονται εἰς νόμους τῶν ἀξιωματικῶν, ὅμως ἀρθρῶν καὶ δι' ἄλλων λέ-ξεων ἀποκατατάσσονται καὶ ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀξιωματικοῦ. Ὁ νόμος αὗτος ὁ γελῶνς αὗτος νόμος ἐτέθη εἰς ἐνέρ-γειαν, ἐφηρμόσθη; Ὁχι. Ὁ κ. Μπούμπουλης, σύμφωνα με-τὴν διανοητικὴν του κατὰστασιν, ὅπως διὰ τοῦ προϊόν-τος τῆς κεφαλῆς του τοὺς ἔκαμε καὶ δὲν τοὺς ἔκαμε ἀ-ξιωματικούς, οὕτω ἠθέλησε τὸ προϊόν αὐτό—τὸν νόμον—νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ καὶ νὰ μὴ τὸν ἐφαρμόσῃ. Ἐζήτει λοι-πὸν ἐξετάσεις, δὲν ἔκαμνε ὅμως προβιβάσμούς.

Ὁ διάδοχός του, λογικώτερος, ἔθεσεν τὸν νόμον εἰς παντελὴ ἀργίαν, καὶ ὥθησε τοὺς μηχανικοὺς εἰς ἀπεργίαν.

Καὶ τί λογικώτερον τῆς ἀπεργίας αὐτῆς, ἀφοῦ τὸ ἀν-τίθετον τῆς ἀπεργίας—ἡ ἐργασία—δὲν εἶναι δυνατὴ ὑπὸ τοιούτους ὅρους, ὑφ' οὓς μέχρι τοῦδε ἔκυπτον οἱ μη-χανικοὶ τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ; Μὲ μισθὸν γλίσχρον, τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ λαμβάνοντος 340 δρ., χωρὶς σύντα-ξιν, χωρὶς δικαίωμα προβιβάσμου, δυνάμενοι νὰ παύων-ται καὶ νὰ ρίπτονται εἰς τοὺς δρόμους, παθινομένοι ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, θανατούμενοι, ἀκρωτηριαζόμενοι, καὶ μὴν ἔχοντες σύνταξιν οὔτε δι' ἐκυτοὺς, οὔτε διὰ τὰς οἰκογε-ναίους των, ἀναγκαζόμενοι νὰ κακομεταχειρίζωνται ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ τοῦ τελευταίου ναύτου δικαιου-μένου νὰ τοὺς ὕβρισῃ, ἀφοῦ οἱ ἀρχιμηχανικοὶ δὲν εἶναι οὔτε δεκανεῖς, τί ἄλλο ἠδύναστο νὰ κάμωσιν ὅπου-οὔτε νόμοι, οὔτε κυβερνήσεις τοὺς προστατεύουν, ἢ ν' ἀπερ-γῇσιν; Καὶ ὅμως παρὰ τῶν μηχανικῶν ἀπαιτοῦνται γνώσεις, ὅσαι δὲν ἀπαιτοῦνται παρὰ τῶν διδασκτόρων τῶν τεσσάρων συλλήβδην σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου· τὸ ἔργον των εἶναι ἀσυγκρίτως ἐπιπυνώτερον τοῦ τῶν ἄλλων ἐργατῶν θαλάσσης· οἱ κίνδυνοι, εἰς οὓς εἶναι ἐκτε-θειμένοι, πλείότεροι· ἡ δὲ εἰσαγωγή τῶν περιπλοφῶν κατέστησεν αὐτοὺς ἀναγκαιοτέρους. Μεταξὺ ἀξιωματι-κῶν τοῦ ναυτικοῦ καὶ μηχανικοῦ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἰσο-

βαθμία. Τοῦτο πρέπει νὰ ἐννοηθῇ· ἀφοῦ μάλιστα ἡ Κυβέρνησις Τρικούπη ἀπεφάσισε νὰ δαπανήσῃ 40 ἑκατομύρια διὰ στόλον. Ἀλλὰ σπουδαῖος στόλος δὲν διοικεῖται ὑπὸ τοὺς ἐνεστώτας ὅρους μπουμπουλικῆς κακοδιοικήσεως καὶ ῥωμαϊκῆς παχυμαθείας.

Πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ πρέπουσα θέσις εἰς τοὺς μηχανικούς, διότι εἶναι βάρβαρον καὶ κωμικοτραγικὸν νὰ ἔχωμεν εἰς κατωτέραν τῶν ναυτῶν θέσιν τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἐπιστήμης.

Παντοῦ οἱ μηχανικοὶ εἶναι ἰσόβαθοι τῶν ἀξιωματικῶν· μόνον ἐδῶ μπορούμεν ν' ἀκούσωμεν φαρμακοποιὸν νυκάρχον καὶ ἀρχιμηχανικὸν μοῦτσον.

Καλιβάν.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Οἱ Αὐστριακοὶ πρὶν καταλάβωσι τὸν ἐλληνικὸν τύπον κατέλαβον τὸν ἐλληνικὸν τύπον. Γεύσασθε *Ἐφημερίδας* παλαιὰν καὶ *Νέαν*, *Ἑθρικὸν Πνεῦμα*, *Πρωτὰν* καὶ ὅψεσθε!

Τὰ κουμουνδουρικὰ φύλλα, ὅτε ἦτο ὁ ἀρχηγός, τῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὠνόμαζον τὰ νέα σύνορα χωρὰς, πεδιάδας, ὄρη, ἐπικρατείας, καὶ δὲν ξέρω τί ἄλλο· τὴν ἡμέραν ταὶ ἀπλούστατα λόφοι, διὰ τὰ ὅποια δὲν ἀξίζει τὸν κόπον ὅχι νὰ ματώσῃ, ἀλλ' οὔτε νὰ ἰδρῶσιν κένενός αὐτῆ.

Ἐν Ἀγγλίᾳ λέγουσι· ὁ στρατὸς τῆς Βασιλίσσης, ὁ στόλος τῆς Βασιλίσσης, ἡ ἀντιπολίτευσις τῆς Βασιλίσσης, ὁ πόλεμος τῆς Βασιλίσσης, κτλ.

Ἐδῶ λέγομεν· τὰ ταξείδια τοῦ Βασιλέως, τὰ Λουτρά τοῦ Βασιλέως, ὁ χορὸς τοῦ Βασιλέως, ἡ ἐπεχορήγησις τοῦ Βασιλέως, κτλ.

- Τί θὰ κἀν ὁ Βασιλεὺς σ' τὸ Λονδῖνο;
- Τί ἄλλο; Ὅθι ἐξακολούθησεν τὰ λουτρά του;
- Πῶς;
- Νὰ, θὰ τὸν λούσῃ ἡ Ἀγγλίς διότι τῆς ἐτέρωκε τοὺς κύκλους μὲ αὐτὰ τὰ σύνορα.

Εὗρετε μὲ τί παρομοιάζομεν τὴν σφινγοειδῆ παρέμβασιν τῆς τουρκοελληνικῆς διαφορᾶς εἰς τὸ μέγα ἀγγλοαγγυπτικὸν ὄραμα;

Μὲ τὴν *Ἀἰδᾶ* παριστανομένην εἰς τὰ *Ὀλύμπια*, καὶ διακοπτομένην ἀπὸ τὴν κυρίαν *Ἀἰδᾶ* τοῦ *Ἀγίου* τῶν *Νυμφῶν* τραγωδοῦσαν τὸ βρακὶ δὲν ξέρω ποιοῦ, καθὰ γράφουν τὰ προγράμματα.

Τί διαφορὰ τῆς τουρκικῆς καὶ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Τουρκίας ὁμι-

λεῖ ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ τοῦ λίαν ὀρθῶς περὶ ῥήξεως γενομένης μεταξὺ ἀποσπασμάτων, τουρκικοῦ καὶ ἐλληνικοῦ, ἡμεῖς δὲ, δηλ. ἡ κυβέρνησις, ὁ Γρίβας καὶ οἱ ἀνταποκριταί, μίαν ἐβδομάδα ὠμιλοῦσαμεν περὶ πολέμου, μαχῶν λυσσωδῶν, περὶ ἐξακολουθεῖ ὁ πόλεμος, μαίνεται τὸ πῦρ, ἀνεφάνη βορείοδυτικῶς τοῦ Ὀλύμπου τὸ 21, κλπ. κλπ. Γενεὰ γιγάντων ἐγίνε γενεὰ Αἰάντων, ἐκλαμβάνουσα τὰ μακάρια γιὰ Τούρκους καὶ τοὺς κριοὺς δι' Ὀσμαν πασσάδες.

Τί φοβεροὶ πολιτικοὶ φυτρώνουν μεταξὺ μας! Ἡ Ἑλλὰς ἀναγνωρίζει ὅτι ἐν τῷ ζητήματι τῶν συνόρων ἔχει δίκαιον· ὅτι ἡ Τουρκία καὶ ἐδῶ ἐδείχθη κακῆς πίστεως· ὅτι μετὰ δυσαρεσκείας δώσασα ὅ, τι ἔδωσεν ἐζήτει ν' ἐσχίσῃ ὅσα τοῦλάχιστον περιελάμβανεν ἡ φουχτιά της, ὡς ὅταν προσφέρων τις ἐδώδιμον φυλάττει δι' ἑαυτὸν τὴν ἄκραν ἣν ἐκράτει διὰ τῶν δακτύλων. Καὶ ὅμως δὲν ἔπρεπε, λέγουσι, νὰ κινηθῇ τὴν τῶν ζήτημα, διότι ἡ Ἀγγλία ἔχει πόλεμον καὶ αἱ λοιπαὶ δυνάμεις δὲν θέλουν ν' ἀκούσουν ἀπὸ πόλεμον. Συμβουλεύουν ἐπομένως νὰ ἔχωμεν δευτέρην ἐκδοσιν ἐλληνικῆς κουταμάρας, ὡς ἐπὶ τοῦ ῥωσσοτουρκικοῦ πολέμου· ὅπως τότε ἐπεριμένονεν νὰ τελειώσουν ὅλα, καὶ ἔπειτα νὰ ἐγείρωμεν τὰς ἀξιώσεις μας, οὕτω καὶ τώρα συμβουλεύουν τὸ αὐτὸ, οἱ διπλωματικοὶ ἐγκέφαλοι εἰς τὰς διδασκαλικὰς μάζας! Ἀλλὰ αἱ μάζαι δὲν πέρνουν ἀπὸ τοιαύτας λεπτότητας καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ μαζεύουν στρατόν.

Ὁ αὐτὸς ἀγὼν ὁ ὁποῖος διεξάγεται μεταξὺ χωρικῶν καὶ γαιοκτημόνων ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὰ σύνορα μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων. Ἡ Τουρκία εἶναι ἐπάνω κάτω εἶδος Παχύ. Δὲν καταλαμβεῖ πῶς δὲν δύναται νὰ ὑπολάβῃ δίκαια της τὰ μέρη τὰ ὅποια εἶχε πρὸ καιροῦ αὐτῇ· ἀδιάφορον ἂν δὲν ἔχη κἀνένα τίτλον πρὸς τοῦτο. Ἀλλ' ὁ κ. Τρικούπης εἶναι ὁ γαιοκτημὼν ὅστις ἀπειλεῖ μὲ τὸ σπαθὶ τοῦ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν του.

Οὐαί! καὶ ἕκτον γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις! Δηλαδὴ εἴκοσι κούτσουρα ἀναγορευόμενα ὑπὸ τῆς μύτης τοῦ κ. Λομβάρδου Καθηγηταί, ἐν ἀρχικούτσουρον βαπτιζόμενον Γυμνασιάρχης, τριακόςια βυζανιάρικα προσκαλούμενα νὰ μεθύσωσιν μὲ χασίς συντακτικὸν Ἀσωπίου καὶ σημειώσεων Μιστριώτου εἰς τὴν *Ἀρτιγόρην* τοῦ Σοφοκλέους. Τὰ βυζανιάρικα ἀποκτῶντα μύστακας, λαμβάνοντα ῥάβδον εἰς τὰς χεῖρας καὶ μοιραζόμενα εἰς τὰς τέσσαρας σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐκατὸν πενήντα ἐξ αὐτῶν ἀνακηρυττόμενοι δικολάβοι, ἕκατὸν Κραβαρίται ἐμπειρικοί, σαράντα κατηχούμενοι τοῦ Φιντικλῆ καὶ τοῦ Ρουσοπούλου καὶ δέκα τοῦ Ἀκύλα! Αὐταὶ αἱ συμφοραὶ καὶ αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα, αὐταὶ αἱ καταστροφαὶ θὰ ποῦν καὶ ἕκτον γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις!